

HOLTITON VALLANKUMOUS

„Bolshevikit ovat syyssä kaikkeen”, siitä ovat yhtä mieltä niin vastavallankumousta johtavat kadetit kuin myös menshevikit „sosialistivallankumouksellisten” kanssa, jotka nimittävät itseään „vallankumouksellisiksi demokraateiksi” siitä hyvästä, että tämä herttainen liittoutuma poikkeaa alituisesti demokraattisuuden ja vallankumouksellisuuden linjalta.

„Bolshevikit ovat syyssä kaikkeen” — niin pahenevaan rappiotilaan, jonka torjumiseksi ei tehdä mitään, ja vaikeaan elintarviketilanteeseen kuin myös Väliaikaisen hallituksen „vastoinkäymisiin” Ukrainan ja Suomen kysymyksessä. Voitaneen luulla, että joku häijynilkinen bolshevikki on hiipinyt vaatimattomien, maltillisten, varovaisten suomalaisten keskuuteen ja „villinnyt” kokonaisen kansan!

Ylt’yleinen kiukun ja raivostuksen ulvonta bolshevikkeja vastaan, iljettävien herrojen Zaslavskien sekä „Retshissä” ja „Rabotshaja Gazetassa” pesivien anonyymien likainen parjauskampanja — kaikki se on holtittoman vallankumouksen edustajilla pakostakin ilmenevää pyrkimystä „keventää sydäntään” heidän politiikkaansa kohdanneiden monien „vastoinkäymisten” johdosta.

Kadetit ovat vastavallankumouksellisen porvariston puolue. Sen on myöntänyt Venäjällä hallitseva eserrien ja menshevikkien liittoutumakin, joka julisti Neuvostojen edustajakokouksen päätöslauselmassa, että omistavien luokkien vastarinta kasvaa ja muodostaa perustan vastavallankumoukselle. Ja samaan aikaan tämä liittoutuma, jota „Retsh” syyttelee joka päivä heikkoluontoisuudesta, on itse

vuorostaan liitossa kadettien kanssa ja vieläpä mitä oma-laatusimmassa liitossa, jonka vahvistuksena on Väliaikaisen hallituksen kokoonpano!

Kaksi liittoutumaa — ne juuri hallitsevat Venäjää, eserrien ja menshevikkien liittoutuma sekä tämän liittoutuman liitto kadettien kanssa, jotka itse ovat liitossa kaikkien heitä oikeistolaisempien poliittisten puolueiden kanssa. Vallankumouksen holtittomuus on tämän kaiken kiertämätön seuraus, sillä tämän hallitsevan „liittoutumien liittoutuman” kaikki osat ovat holtittomia.

Kadetit eivät itsekään usko omaan tasavaltalaisuuteensa, ja vielä vähemmän siihen uskovat lokakuulaiset sekä muunlaiset monarkistit, jotka piileskelevät nykyisin kadettien selän takana ja äänestävät heidän puolestaan. Kadetit eivät luota „sosiali-liittolaisiin”, mutta käyttävät mielellään heidän lähettämiään ministerejä „juoksupoikina” kaikenlaisissa „tyynnyttelytehtävissä”, samanaikaisesti kuitenkin äkäillen, puhisten ja purkaen suuttumustaan niiden talonpoikais- ja osittain myös työläisjoukkojen „vaativaisuuden” johdosta, jotka ovat nyt uskoutuneet eserrien ja menshevikkien johdettaviksi näiden suurten lupausten houkuttelemina („tyydyttää työtätekevät loukkaamatta kapitalisteja”), mutta joilla riittää julkeutta odottaa ja vaatia näiden lupausten täyttämistä tositeoissa!

Sosiali-liittolaiset eivät luota toisiinsa: eserrät eivät luota menshevikkeihin ja päinvastoin. Tähän mennessä ei kumpikaan „parempi puolisko” ole rohjennut vähänkään selväsanaisesti, avoimesti, periaatteellisesti julistaa kaikkien kuullen, virallisesti, miten, miksi, minkä tähden ja kuinka pitkälle ovat struvelaiseen tapaan konstruoidun „marxilaisuuden” kannattajat liittyneet yhteen „maansaantioikeuden” kannattajien kanssa. Jopa näiden kummankin „paremman puoliskon” oma sisäinen yhtenäisyys rakoi-lee kaikista liitoksistaan: eserrien edustajakokous antoi 136 äänellä 134:ää vastaan Kerenskille „hyrynkyyttä”, mikä aiheutti itsensä „mummon”⁴⁵ eroamisen KK:sta ja KK:n selityksen, että Kerenskin valitsematta jättäminen muka johtui yksinomaan hänen ylikuormituksestaan ministerintehtävillä (mitä ei voida sanoa Tshernovista). „Oikeisto”-eserrät haukkuvat „Volja Naroda” lehdessä omaa puoluettaan ja sen edustajakokousta, vasemmisto-eserrät ovat löytäneet tyyssijan „Zemlja i Voljassa”⁴⁶ ja rohkenevat

puhua, että joukot eivät halua sotaa, pitävät sitä edelleenkin imperialistisena.

Menshevikkien oikeistosiipi on muuttanut majansa „Den” lehteen, jonka ohjaksia hoitelee Potresov, ja Potresovia taas „hyväilee hellin silmäyksin” itse „Jedinstvo” (joka vielä eilen oli Pietarin vaalien aikana liitossa koko menshevikkipuolueen kanssa). Vasemmistosiipi on myötämielinen internationalismille ja puuhailee omaa lehteä. Pankkien liitto Potresovin kanssa „Den” lehden välityksellä, kaikkien menshevikkien liitto aina Potresovia ja Martovia myöten „yhtenäisen” menshevikkipuolueen välityksellä.

Eikö tämä ole holtittomuutta?

„Puolustuskanta” verhoaa huonosti tätä holtitonta vallankumousta, sillä Potresovin kannattajain „hyökkäys” hänen vastustajiensa kimppuun yhdessä liitossa ja Kerenskin kannattajien „hyökkäys” hänen vastustajiensa kimppuun toisessa liitossa on voimistunut vielä nytkin, vielä imperialistisen sodan uusiutumisen jälkeenkin, hyökkäyksen aiheuttaman riemastuksen huuman ajanakin.

„Vallankumoukselliset demokraatit” eivät enää usko vallankumoukseen, he pelkäävät demokratiaa, varovat englantilais-ranskalaisten kapitalistien kanssa ylläpidettyjen suhteiden katkeamista enemmän kuin mitään muuta maailmassa, pelkäävät venäläisten kapitalistien tyytymättömyyttä. („Vallankumouksemme on porvarillinen” — tähän Danin, Tseretelin ja Skobelevin hassunkurisesti runtelemaan „totuuteen” on „itse” ministeri Tshernov alkanut uskoa.) Kadetit vihaavat vallankumousta ja demokratiaa.

Eikö tämä ole holtittomuutta?

Yltäyleinen villi kiukun ja raivostuksen ulvonta bolshevikeja vastaan on kadettien, eserrien ja menshevikkien yhteistä valitusta heidän oman holtittomuutensa johdosta.

He ovat enemmistönä. Heillä on valta. He kaikki ovat liitossa keskenään. Ja he näkevät, että heillä ei synny mitään!! Kuinka siinä voi olla äkäilemättä bolshevikeille?

Vallankumous on asettanut ratkaistavaksi tavattoman vaikeita, äärettömän tärkeitä, yleismaailmallisen mittavuuden omaavia kysymyksiä. Rappiotilaa ei saada kohenneeksi, imperialistisen sodan kauheasta puristuksesta ei päästä irti ilman mitä päättäväisimpiä, sorrettujen ja riistettyjen joukkojen rajattomalle sankaruudelle rakentuvia vallankumouksellisia toimenpiteitä, ilman että nämä joukot

antavat luottamuksensa ja tukensa järjestäytyneelle etujoukolleen — proletariaatille.

Joukot yrittävät toistaiseksi etsiä „helpompaa” ulospääsyä: sen liiton muodossa, jonka kadetit ovat solmineet eseriien ja menshevikkien liittoutuman kanssa.

Ulospääsyä ei löydy.

*„Pravda” № 91, heinäkuun 8
(kesäkuun 25) pnä 1917*

*Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan*
